

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ σίχος λεπτὰ 25.

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Σιδηρόδρομος. Τὸ ἀγγελμα τῆς ὑπογραφίσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως περὶ στρώσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας, εὐφρόσυνον ἀληθῶς ἐνεποίησεν αἰσθῆσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν. Πολίται πάσης τάξεως, ἐπὶ τῇ βεβαιότητι τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως ταύτης, συνεχαίρουντο ἀλλήλους ὡς ἐν ἐορτῇ παιδῆμα ἅμα τῶν αἰσίφ ἀγγέλματι, ὃ δὲ ἐνταῦθα ἀξιοτίμος Διευθυντῆς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, ὡς ἀντιπροσωπικῆς αὐτῆς, πολλὰ ἐδέξατο συγχαρητήρια ἐκ μέρους ἐγγράτων συμπολιτῶν μας. Δὲν εἶαι ἀνάγκη νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν χαρὰν ταύτην τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν· διότι ὁ πόθος τοῦ τόπου τοῦ ν' ἀπολαύση μέσων συγκοινωνίας ἐντελεστέρων εἶαι πρὸ καθρῦ τόσον εὐλογος καὶ γενικός, τὰ δὲ ἐκ τούτων προσδοκώμενα ὠφελήματα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, τόσον κατάδηλα, ὥστε πᾶς περὶ τούτων λόγος ἤθελεν εἶσθαι παραγωγῆς τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς πρὸς τὴν πρόοδον τάξεως τοῦ τόπου. Ἡ κυβερνήσις τοῦ κ. Τρικούπη ἱκανοποιούσα διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης τὴν πρωτίστην ἀνάγκην τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, καὶ ἀνοίγουσα, ὡς εἶπεῖν, δι' αὐτῆς εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθοῦς προόδου, ἐγένετο ἀξία τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα ἀπ' ἑτέρου, γενομένη τὸ ὄργανον τῆς πληρώσεως τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου, ἀνυψοῦται εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου εἰς περιωπὴν ἐθνικοῦ ἰδρύματος, γνωρίζοντας νὰ συνδυάζῃ τὰ ὑλικά αὐτοῦ συμφέροντα πρὸς ἐργασίαν ἣτις τίθησι τὰς βάσεις τῆς ἐθνικῆς εὐμερίας καὶ ἐγκαινίζει τῇ Πατρίδι αἴσιον μέλλον.

Ἀμφότερα ὅθεν, ἦτε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα, διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς περὶ σιδηροδρόμου συμβάσεως, ἀναφαίρετα προσεκτήσαντο δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης καὶ οὐδεὶς τῇ ἀληθείᾳ θὰ εἶπη ὅτι δὲν ἐκτῆσαντο ταῦτα εὐλόγως καὶ δικαίως· χαίρομεν λοιπὸν διερχομένους πρὸς ἀμφοτέρας τὸ κοινὸν τοῦτο αἶσθημα τοῦ τόπου, διερχομένους γενόμενοι τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Εἶθε διὰ τοιούτων ἔργων νὰ δείξωμεν καὶ Κυβέρνησις καὶ ἰδιῶται πρὸς τὸν ἀπελιπόμενον περὶ ἡμῶν ὀσημέραι πλείοτερον πεπολιτισμένον κόσμον, ὅτι συνειδότες τὰς παρεκτροπὰς καὶ τὰς ἀποπλανήσεις τοῦ παρελθόντος, προτιθέμεθα νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τρεῖς εὐθυτέρας καὶ ἀσφαλεστέρας τῶν πρώτων καὶ ὅτι ὑπόδειγμα λαμβάνοντες τοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς Εὐρώπης μετὰ στερεᾶς ἀποφάσεως τρεπόμεθα τὴν ἀγούσαν εἰς τὴν ἀληθῆ ἐθνικὴν εὐμερίαν, καὶ τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον, ὅπερ δὲν εὐρηται εἰς τὴν τῶν ἀτομικῶν ἀξιώσεων θορυβώδη ἐπίδειξιν, εἰς τὰ ἀγυρτικὰ ἐγχειρήματα καὶ εἰς τὴν ἀδιάλλακτον σύγκρουσιν τῶν φατριῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀτάραχον καὶ κυριαρχικὴν αὐθεντίαν τοῦ δικαίου, εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος καὶ εἰς τὴν συντέλεσιν δημοσίων ἔργων ἅτινα ἀπεργάζονται τὴν ἀληθῆ εὐμερίαν τοῦ τόπου, διὰ τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς καθόλου

ἐθνικῆς δραστηριότητος. Πρὸ παντὸς σήμερον, ὀπόταν ἡ νέα φάσις τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, καίτοι ἐπισκιαζομένη εἰσέτι ὑπὸ νεφελῶν τινῶν, προὐκίεται αἰσία, οἱ ἀξιοῦντες νὰ ἀντιπροσωπεύσωσι πιστότερον τὴν νέαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἢν ἐδημιούργησαν μέγιστα θυσίαι τοῦ ἔθνους, ὀφείλωσι νὰ δείξωσι δι' ἔργων ὅτι ἐμφοροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀγνωτοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος, καὶ νὰ κατέλωσι φιλοτιμῶς εἰς τὸ ἐπιζῆλον στάδιον τῶν ἀγαθῶν ἀγῶνων καὶ τῆς εἰρηνικῆς προόδου, συναμιλλώμενοι μόνον περὶ πρωτείων ἀρετῆς καὶ ἀληθινῆς δόξης. Τὸ ἔργον οὗτινος τὴν συντέλεσιν εὐαγγελίζεται εἰς τὸ ἔθνος ἡ ὑπογραφεῖσα σύμβασις, ἀναγόμενον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων ἐκείνων ἐγχειρημάτων, ἅτινα ἀπεργάζονται τὴν ἀληθῆ ἐθνικὴν εὐμερίαν, ἐχαίρειτῃ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κοινῶν εὐφροσύνης, ὡς ἀφετηρία νέου μέλλοντος αἰσιωτέρου καὶ ὡς ἀρχὴ ἐπικρατήσεως νέων ἰδεῶν ἐν τῷ κυβερνητικῷ συστήματι, ὅπερ ἀρχίζει ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν πληρῶσιν τῶν ἀναποφεύκτων ἀναγκῶν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν διακαεστέρων ἐπιθυμιῶν τῶν δικαιομένων.

Ἡ νέα κατηγορία. Εἰς νέαν δοκιμασίαν ὑποβάλλει τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν ἡ νέα κατὰ τοῦ πρώην Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως βαρετὰ κατηγορία τοῦ βουλευτοῦ Παλαμίδου δι' ἣς οὗτος κατήγγειλε τὸν κ. Κουμουνοῦρον ὡς ἀπεμπολήσαντα εἰς ὠρισμένην ὑπόθεσιν τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του καὶ καταστήσαντα ὄργανα τῶν κερδοσκοπιῶν τοῦ ἐπιχειρήσεως ἀνωτάτους λειτουργοῦς τῆς Θεμίδος, πρὸς ἀθεμίτον αὐτοῦ ὄφελος καὶ ἐξουτελισμὸν τῆς ἐξουσίας ἐκείνης· ἐν ἣ στήριζον αἱ ὅλων τῶν ἀτόμων αἱ ἐγγυήσεις. Εἶπομεν ὅτι εἰς δοκιμασίαν ἐπιβάλλεται ἡ ἐθνικὴ συνείδησις διὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ τούτου ἐπεισοδίου, διότι οὐδεὶς ἀληθῆς πατριώτης δύναται νὰ βλέπῃ, ἄνευ πόνου, τὴν Βουλὴν τοῦ ἔθνους μεταβεβλημένην εἰς ἐισαγγελικὸν γραφεῖον, σύρον ἐνώπιον τῆς περιφρονησεως τοῦ ἔθνους τοὺς πρωτοστάτας τῆς πολιτικῆς τοῦ τόπου, ἐπεὶ μὲν ὡς πολιτικούς, ὅτε δὲ ὡς κοινούς ἐγκληματίας. Τοσοῦτον δὲ μάλλον ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐμποιεῖ λυπηρὰν αἰσθῆσιν τῷ ἑλληνικῷ κοινῶ, καθ' ὅσον αὐτὴ εἰς οὐδὲν σωστικὸν ἢ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα καταλήγει, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν καταδείξιν τῶν ἀξιοθηρῶν ἀδυναμιῶν καὶ ἀτελειῶν τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τῆς χώρας καὶ εἰς τὴν ἐμπαίσιν τῆς πεποιθήσεως παρὰ τῷ κοινῶ ὅτι τὰ δεῖνά ταῦτα τοῦ πολιτικοῦ τούτου συστήματος εἰσὶν ἀθεράπευτα. Μόλις πρὸ ὀλίγου ἡ πρώην Κυβέρνησις ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ ἔθνους, μετὰ μακρὰς συζητήσεως, ὡς ζημιώσασα τὸν ἑλληνισμὸν ἐν τῷ ἐθνικῷ ζητήματι καὶ παραβιάσασα τὸ Σύνταγμα· τί προέκυψε δὲ ἐκ τῆς βαρείας ταύτης κατηγορίας καὶ τῆς ἐπαληθεύσεως αὐτῆς, τὸ ἔθνος οὐδαμῶς ἠνόησεν. Ἡ θρωμερὰ ὑπόθεσις τῶν Βελενζικῶν, ἡ συνταράξις τῶν ὁμοίων τῆν ἐθνικὴν συνείδησιν, θὰ καταλήξῃ εἰς μίαν ἐκθεσιν τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων

ἐπιτροπῆς, ἐξ ἧς τὸ ἔθνος ἐν θ' ἀρυσθῆ διδάγμα ὅτι παρ' ἡμῖν τοιαῦτα ἐγκλήματα δὲν τιμωροῦνται. Ἐρχεται ἤδη καὶ ἡ κατηγορία τοῦ κ. Παλαμίδου, ἣτις θὰ πιστώσῃ μίαν φορὰν ἀκόμη ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος κατηγοροῦνται λ' ἀν εὐχερῶς ἐπὶ τοῖς μεγίστοις τῶν ἐγκλημάτων, ἀλλὰ λ' ἀν δυσχερῶς δίδουσι λόγον τῶν πεπραγμένων. Τί ὠφελεῖ τὴν πολιτείαν ἡ τοιαύτη κοινοβουλευτικὴ ἐργασία; Ἐὰν ἐξ αὐτῆς καταδεικνύεται ὅτι ἡ Βουλὴ τοῦ ἔθνους ἐπιπολαίως, ἢ διὰ ἡμεροβίου πολιτικούς σκοπούς, δυσφημεῖ εἰς τὰ καίρια τοῦς πρωτοστάτας τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους καὶ ἀρκουμένη εἰς τὴν δυσφημίαν ταύτην, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, πῶς τὸ ἔθνος δύναται νὰ ἐπαναπαύηται ὑπὸ τοιούτον κοινοβουλευτικὴν σύστημα; Ἐὰν τοῦναντίον, ἡ Βουλὴ συλλαμβάνει ἐπ' αὐτοφώρῳ παρανομοῦντας τοὺς τὴν τύχην τῆς χώρας διέποντας καὶ χρησιμοποιούσα ὑπὲρ ἐφημέρων πολιτικῶν σκοπῶν τὸ θρωμερώτερον μέρος τῶν κατηγοριῶν, ἀφίνει εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἀληθινὴν πεποιθήσιν ὅτι τὰ ἐγκλήματα ἐν τῇ συναίῃ τῆς πολιτικῆς εἰσὶν ἱερὰ καὶ ἀπαράβιαστα, ποίαν γνώμην σχηματίζει τὸ ἔθνος περὶ τοῦ διέποντος αὐτὸ συστήματος καὶ ποία δύναται νὰ ἔχῃ πλέον ἐγγυήσεις ὅτι δὲν προδίδεται καὶ δὲν ληστεύεται παρ' αὐτῶν ἐκείνων ὀφεινὲς διαχειρίζονται τὰς τύχας τους; Τί ὠφελεῖ ἐπαναλαρβάνομεν, τὴν πολιτείαν ἡ τοιαύτη κοινοβουλευτικὴ ἐργασία; Ἄς ἀναμνήσῃ ἐντούτοις ὁ τόπος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρέυνης τῆς νέας ταύτης κατηγορίας καὶ ἄς ἐκφράσῃ γνώμην περὶ τοῦ ἐπικρατήσαντος παρ' ἡμῖν συστήματος, νὰ δοκιμάσῃται θολοῦντι σκληρῶς ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία, ἀνευ ἱκανοποιήσεως.

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία τοῦ «Φορολογουμένου».)
Ἀθήναι 20 Ἀπριλίου 1882.

Φίλε κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου.»

Ἡ Βουλὴ δὲν ἐπελήρηθη εἰσέτι τῶν κυρίων ἐργασιῶν τῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ μόλις περὶ τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος θέλει ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς. Ἐπίσης καὶ τὰ λοιπὰ νομοσχέδα τῆς Κυβερνήσεως δὲν ὠρμασαν εἰσέτι. Τὰ σπουδαιότερα τούτων εἰσὶ τὸ περὶ δασῶν, δι' οὗ ἐλπίζεται νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ συντήρησις καὶ παραγωγή τοῦ ἀναγκασιότατον τούτου ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις δημοσίου πλοῦτου, τὸ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων ἐγγένει, οὗτινος τὸ κατεπεῖγον καὶ τὴν χρησιμότητα πρὸ καιροῦ πάντες ἀνωμολογήσαμεν, καὶ τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ στρατολογικοῦ νόμου, διὰ τοῦ οὗοιου καθιεροῦνται δύο σωστικαὶ διατάξεις, ἡ ἐλάττωσις τῆς θητείας εἰς ἓν ἔτος διὰ τὰ πεζικά καὶ δύο διὰ τὰ τεχνικά ὄπλα, καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν μονογενῶν ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ἐρχισε καὶ ἐξεκολουθεῖ ἡ συζήτησις περὶ φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ ἔτος 1882. Πλείστοι βουλευταὶ ἐν οἷς καὶ οἱ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας συνετάχθησαν κατ' αὐτοῦ. Χάριν δὲ τῆς ἀληθείας ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Ρούφος τὴν αὐτὴν ἐξέφρασε

ιδέαν. Καί ὀρθῶς ἐπραξαν οἱ ἡμέτεροι βουλευτα ἔνθουμπήεντες τί ὑπεσχέθησαν διά τοῦ προγράμμα- τος αὐτῶν. Εἶπον τότε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς των ὅτι δὲν ἤθελον ψῆφισαι νέαν αὐξάνειν φόρου, εἰμὴ ἐν κατεπείγουσῃ ἀνάγκῃ, καὶ ἀφοῦ πρότερον ἤθελον γίνεαι πᾶσαι αἱ δυναταὶ οἰκονομίαι ἐν τῷ προϋπο- λογισμῷ. Καὶ ἐνῶπιον οἰκονομία ἐγένετο, διότι δὲν ἦτο ἴσως δυνατὸν νὰ γείνη, οὔτε κατεπείγουσα ἀνάγκη ὑπῆρχεν ἵνα ἐξαιρετικῶς ἐπιβαρυνθῇ ἡ μάλ- λον πάσχουσα τῶν πολιτῶν τάξις. Τῷόντι, ἀφοῦ τὸ πραγματικὸν ἔλλειμμα ὑπερβαίνει τὰ 12 ἐκα- ἑκατομ. μικρὰν ἀνακούφισιν θέλου προσφέρει αἱ ζη- τούμενα 800 χιλιάδ. εἰσπραχθισόμενα ὅμως 600 μόνον ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων. Ὅτι παρίσταται ἀνάγκη ἐπιβολῆς φόρων οὐδεὶς ὁ ἀντιλέγων. Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις ὤφειλεν, ἀφίνου- σα νῦν τὰ πράγματα ὡς ἔχουσι, νὰ σκεφθῇ ἐν ἀνε- σει μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου, καὶ νὰ ὑποβάλῃ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον πλῆρες σύστημα φορο- λογικῶν, διὰ τοῦ ὅπου νὰ ἐπιβαρυνθῶσι ἅπασαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας καὶ ἀναλόγως αἱ εὐπορώ- τερα.

Ἀπέναντι τῆς ἀντιστάσεως ταύτης τῶν Βουλευ- τῶν ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην, ὑ- ποχωροῦσα, νὰ μετριάσῃ τὸ ποσοστὸν τοῦ ζητουμέ- νου φόρου.

Ἡ διαδοθῆσα εἰδήσις περὶ καταρτισμοῦ δ', κόμ- ματος καὶ χαλαρώσεως τῆς πλειονοψηφίας δὲν εἶ- ναι θάσιμος. Καθ' ὅλα δὲ τὰ φαινόμενα, καὶ μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀπροόπτων, εἰς τὰ ὅποια ἡ Ἑλλάς εἶναι συνειθισμένη, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀπροσκόπτως διέλθει τὴν παρούσαν σύνοδον.

Ἡ ἐπὶ τῶν Βελεντζιακῶν ἐπιτροπῇ πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ τὸ σύνολον τῆς ἐρέυνης αὐτῆς, χωρὶς ὅμως νὰ καταλήγῃ εἰς συμπέρασμα, διότι τοιαύτην ἐντολὴν ἔλαβε. Φαίνεται ὅτι ἐνοχοποιοῦνται οἱ δύο ὑπουργοὶ Σωτηρόπουλος καὶ Παπαμιχαλόπου- λος, ὅτι ἐν γνώσει τοῦ ἐλλείμματος τῶν Ὁθῶν διατελοῦντες, παρέλειψαν τὸ ἑαυτῶν καθήκον, ὀλι- γώτερον δὲ ὁ κ. Κουμουνοδούρος. Ἄλλ' οὗτος εὑρί- σκεται ἤδη ὑπὸ νέαν κατηγορίαν, γενόμενῃ ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Παλαμίδου καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐξελέχθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς νέα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπῇ. Λυπη- ρὸν νὰ τὸ λέγῃ τις, καὶ ὅμως εἶναι ἀληθές· νοσοῦ- σιν ἅπασαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας, διότι, ἀν ἀπο- θεϊχθῶσιν ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τοῦ Παλαμίδου ῥηθέντα, κλονίζεται ἡ μόνη ἄγκυρα τῆς κοινωνίας, αὐτὴ ἡ πεποίθησις ἐπὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἰερώτητα τῆς Δικαιοσύνης.

Μὴ παραπονήσθε οὔτε κατὰ τῶν Βουλευτῶν σας, οὔτε κατὰ τῶν δικηγόρων σας, διὰ τὴν κακὴν κα- τάστασιν τοῦ δικαστηρίου σας. Ἡ κατάστασις αὐ- τὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παύσῃ πρὸ τοῦ τέλους Μαΐου, διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἤδη δικασταί, οἵτινες νὰ σταλῶσιν αὐτοῦ. Εἰς ὅλα τὰ Πρωτοδικεῖα τοῦ κράτους μόλις ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος νόμιμος ἀ- ριθμὸς πρὸς καταρτισμὸν Δικαστηρίου. Τὸν Κοιν. Μπάλπην δὲν ἐξετόπισαν, ἀλλὰ μετέθεσαν τὴν ἐπι- μόνω αὐτοῦ αἰτήσας. Ὁ κ. Κοκῶνης καὶ Ζάνος διετάχθησαν κατεπειγόντως νὰ ἔλθωσιν. Εἰσι κε- ναὶ 18 θέσεις δικαστῶν, θέλουσι δὲ συμπληρωθῆ μετὰ τὰς ἐξετάσεις αἰτινες ἀρχονται τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου, καὶ τότε βεβαίως θὰ συμ- πληρωθῇ τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστηρίου σας, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν καλλιτέρων κατὰ τὴν διαβεβαίω- σιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο λόγος ὑπὸ τῶν βουλευ- τῶν Ῥηγοπούλου καὶ Κοντογούρη, περὶ τοῦ ὑπο- μνήματος τοῦ Ἐμπορικῶν Συλλόγου. Ἡ Κυβέρνη- σις ὑπεσχέθη καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ κατ' ἴδιαν, ὅτι θέλει ἱκανοποιήσει τὰς εὐχὰς τοῦ Συλλόγου, ἐκτός τῆς περὶ προσκλήσεως ξένου γεωπόνου, διότι καὶ ἀργὰ εἶναι ἤδη, καὶ κατὰ τὰς πληροφορίας τις, οὐδεμίαν σπουδαιότητα παρουσιάζει ἐπὶ τοῦ πα- ρόντος ἡ νόσος ἐκείνη.

Μετὰ βίας ἀπεσπασθὲν ἀπὸ τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἐργῶν ἡ ἐγκρισίς τῆς ὁδοῦ τῶν Νεζερῶν κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας. Μετὰ βίας ἀπεσπασθὲν νὰ διαταχθῇ ὁ Νομομαχα- κὸς νὰ ἐκθέσῃ εἰς μειωδοσίαν δύο προσέτι τμή- ματα, τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Χατζῆ - Ἰωάννου μέχρι καὶ πέραν τοῦ Δρεπάνου, καὶ τὸ ἕτε- ρον ἀπὸ χάνι Παπαδιαμαντοπούλου μέχρι Καμινί- τας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς γεφύρας ταύ- της. Κακὸς δαίμων αὐτὸς ὁ γέρων Σκαλιστήρης! Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ Νόμου μας, τὸν ὁποῖον λυμάλι- νονται 150) φυγόμενοι καὶ ἄλλοι ἐγκληματῆαι, σπουδαίως σκέπτεται ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναθέσῃ τὴν καταδιώξιν εἰς ἀπόσπασμα εἰδικῶν ἐξ ἀνδρῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, δικαιούμενον ὑπὸ ἀξιωματικοῦ, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην ἐναθάλλεται ἐπὶ μικρὸν εἰσέτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς μέτρου τούτου, διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ μέχρι συμπληρώσεως αὐτῶν.

Ὁ κ. Μαυροκορδάτος ἀναχωρεῖ τὴν Πέμπτην διὰ Γαλλίαν, με ῥητὰς ὀδηγίας τῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ δασμοῦ τῆς στραφίδας. Εἰς τῶν βουλευ- τῶν ἡμῶν τὸν εἶδε καὶ κατ' ἴδιαν καὶ τοῦ παρέσ- τησε τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου, καὶ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν θέλει προσθέσῃ εἰς τοὺς περι- φανεῖς τίτλους τῆς οἰκογενείας του, ἀν αὐτὸς κα- τορθώσῃ νὰ γείνη ὁ σωτὴρ καὶ ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτυχάνων δι' οἰασδ' ἧποτε θυσίας τὴν κατάργησιν τοῦ δασμοῦ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ τὸν ἐξώρρισε νὰ μὴ φεισθῇ οὔτε κόπων οὔτε μόχθων πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς κοινῆς ταύτης εὐχῆς.

Ἐρωσθε. Κ.

Βραχέα τινα ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ.

Α. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

Φορολογικῆς πραγματείας.

Il n'y a rien que la sagesse et la pru- dence doivent plus regler que cette portion qu' on ôte et cette portion qu' on laisse aux sujets.

Montesquieu, l' Esprit des lohis I. 13 c. 1.

Α.

Ἀρτίως ἐξήλθε τῶν πιεστηρίων τῆς ἐν Κερ- κύρα τυπογραφίας α ὁ Κοραῖς » Π ρ α γ μ α τ ε ἰ α Ο ἰ κ ο ν ο μ ο λ ο γ ι κ ῆ τοῦ κ. Α. Θεωδωρίδου Ἐφέτου αὐτόθι, τίτλον ἔχουσα: α" Ἐν β λ ε μ μ α ἐ π ἰ τ ῆ ς ἰ σ χ υ ο ὕ σ η ς φ ο ρ ο λ ο γ ῖ α ς » καὶ προμετωπίδα τὸ τοῦ Πλάτωνος α ἐν δὲ δι- καιοσύνη συλλήβδην πασ' ἀρετῇ ἐστίν. » Τὸ ἐρ- γον τοῦτο δημοσιευθὲν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὡς ἐκ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεώς μας, ἦν ἐδημι- ούργησε τὸ παρελθόν, θ' ἀνακινήθωσι τὰ τῆ: φο- ρολογίας, εἶναι λίαν ἐπίκαιρον καὶ παρουσιάζει ὡς ἐκ τούτου πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ὁ συγγραφεὺς φαίνεται ἐγκρατῆς τῆς ὕλης ἢν πραγματεύεται φέρων μεθ' ἑαυτοῦ πολλὰ ἐφό- δια ἐκ τῆς θεωρίας καὶ τοῦ πρακτικοῦ βίου εἰλλημμένα.

Τὸ ὅλον ἔργον ἐκ σελλιδῶν πενήτηκοντα συνιστά μενον διήρηται εἰς ἐννέα κεφάλαια πλὴν τῆς εἰ- σαγωγῆς καὶ τοῦ ἐπιλόγου. Ἡ γλῶσσα τοῦ βι- βλίου ἐστίν σαφῆς ἐκλεκτὴ καὶ ἀπέριτος ἀπηλ- λαγμένη τῆς ἐπιδημικῆς νόσου τῶν χυδαῖσμων καὶ τῶν ἐκζητηθέντων φράσεων, καθόλου δὲ γλῶσσα ἐπιστημονικῶν ἐργῶν προσή- κουσα χωρὶς ἐντούτοις νὰ παύσῃ οὔσα μετὰ σοβα- ρότητος ἐπαγωγῆς. Ἐπιχειροῦμεν βραχέειαν ἀνά- λυσιν καὶ μελέτην κατὰ παράγραφον τῆς πραγ- ματείας ταύτης ὁρμώμενοι πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ αὐ- τοῦ ὅστις παρεκίνησε καὶ τὸν συγγραφέα σκοποῦ, ὃν φρονούμεν ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν ὅπως τούτέστιν δοθῇ εὐρυτέρα διάδοσις εἰς τὰς ἰδέας ας ἐκτυλίσει καὶ ἀφορμὴ πρὸς μελέτην σοβαρὰν τοῦ θέματος τούτου, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ βλέμματα ὄλων δέον νὰ ὦσιν ἐστραμμένα εἰς τὸ ζήτημα τῆς οἰ- κονομικῆς καταστάσεως τῆς πατρίδος μας, ζήτη- μα τὸ ὁποῖον ἀπειλεῖ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους ἡ- μῶν εὑρισκομένου εἰς τὸ χεῖλος τοῦ θανάτου. Τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔστω τὸ σύνθημα

καὶ ὁ σκοπὸς παντὸς εἰλικρινοῦς κηδομένου ὑπὲρ τῶν κοινῶν· διότι κατὰ τὴν ἀληθῆ ἐκφρασιν τοῦ συγγραφέως: ἔθνη ἄτινα, ἅμα τῆς κρίσεως παρελ- θούσης, δὲν ἀπέδειξαν πυρετώδη δραστηριότητα καὶ ἀπόφασιν ἀμετάθετον πρὸς κάλυψιν τῶν οἰκο- νομικῶν ἐλλειμμάτων αὐτῶν εἰσι οἰκονομικῶς δια- γεγραμμένας ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς δὲ μέχρις τῆς πολιτικῆς διαγραφῆς ἐλαχίστη ἐστίν ἡ ἀπόστασις.

Β.

Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ὁ συγγραφεὺς ἐρευνᾷ τὰ αἷτια τῆς νῦν οἰκονομικῆς καχεξίας μας ἄτινα ἀνευρί- σκει τὸ μὲν εἰς τὰς δυσαναλόγους δαπάνας ας τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐκ τῆς καταγωγῆς - noblesse Oblige - καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ ὑποχρεωθὲν ἐπιπύ- σατο, τὸ δὲ εἰς τὸ ὅτι ἀνεκαθεν ὁ προϋπολογισμὸς ἡμῶν ἐθεωρήθη μισθολόγιον ἀπειρίας ὑπαλλήλων πρὸς ἐξυπηρετήσιν ἀτομικῶν ἀναγκῶν, ἐπομένως καὶ ἐξαγωγόμενος ἀείποτε ὑπῆρχε καὶ ἄγονος. Ἐν τούτοις εὑρίσκει ὁ συγγραφεὺς πολλὰς προόδους εἰς τὸ νεαρὸν ἔθνος μας ἀποδοτέας εἰς τὴν φύσει δρα- στηριότητα τοῦ Ἑλληνος καὶ εἰς τὴν πρωτοβου- λίαν καὶ φιλοπονίαν αὐτοῦ.

Ἐν τῷ Α' κεφαλαίῳ ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Συντάγματος σ οἱ Ἕλληνας συνει- σφέρουσιν εἰς τὰ δημόσια ἔαρη ἀναλόγως τῆς περιουσίας των,» εὑρίσκει ὅτι ἡ συνταγματικὴ αὕτη ἀρχὴ δὲν ἐτηρήθη ἐν τοῖς καθέκαστα, καὶ ὅτι ὁ Ἕλλην νομοθέτης ἔθεσε τὴν θάσιν τῆς ἀ- νίσου φορολογίας προσκαλληθεῖς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀμέσους φόρους εἰς τὴν ἐγγεῖον φορολογίαν, ἐπι- μένει δὲ διὰ πολλῶν, ὅτι πρέπει νὰ φορολογηθῇ καὶ τὸ εἰσόδημα, διότι, ὅπως νῦν ἔχει, τὰ ἔαρη πάντα φέρουσιν οἱ τὴν γῆν καλλιεργούντες, δου- λεύοντες τοῖς κεφαλαίουχοις διατελοῦσιν ἐν ἀου- δοσίᾳ.

Ἐν τῷ Β' κεφαλαίῳ διὰ τῆς λογικῆς τῶν ἀ- ριθμῶν καταδεικνύει τὴν ἀλήθειαν τῆς παρατη- ρήσεως τοῦ ταύτης ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι ἐν Ἑλ- λάδι ὁ καταρθώσας νὰ ἔχη τὴν περιουσίαν του εἰς χρήματα ἀποφύγει ἐντελῶς τὴν φορολογίαν.

Ἐν τῷ Γ' κεφαλαίῳ ἐξακολουθῶν νὰ προ- σφέρῃ νέα καὶ ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθοῦς τῆς γνώμης του παρατη- ρεῖ ὅτι ἐνῶ οἱ γαιοκτῆμονες εἰσὶν οἱ τὰ ἔαρη τῆς πολιτείας φέροντες, συγχρόνως οὗτοι διατελοῦσιν εἰς περιστάσεις ἥκιστα συντελεστικὰς εἰς προδι- βασμὸν αὐτῶν, τοιαύτας δὲ ἐννοεῖ πρὸ πάντων τὴν ἔλλειψιν συγκοινωνίας καὶ γεωργικῶν τραπε- ζῶν.

Ἐ τῷ ἐπομένῳ κεφαλαίῳ ἀναζητεῖ ποία ἐστίν ἡ δικαιότερα θάσις τῆς φορολογίας, ἡ ἐπ' ἀριθμη- τικῆς ἀναλογίας στηριζομένη, ἢ ἡ ἐπὶ προοδευτι- κῆς τούτέστιν δέον νὰ ληφθῇ ὡς θάσις ἡ ἀνα- λογία καθ' ἣν διπλασιάζεται τριπλασιάζεται ὁ φόρος διπλασιαζομένου τριπλασιαζομένου τοῦ εἰ- σοδήματος, ἢ ἄλλη τις καθ' ἣν τὸ ποσοστὸν τοῦ φό- ρου θ' αὐξάνη καθόσον πρόκειται νὰ φορολογηθῇ μεγαλύτερον εἰσόδημα; ἐν ἄλλαις λέξουσιν δικαιοτέ- ρον εἶναι 1' impot proportionnel ἢ 1' impot progressif? Ἐν τῷ ζητηματι τούτῳ συνηγορεῖ ἐν- θερμῶς ὑπὲρ τῆς προοδευτικῆς ἀναλογίας ἀναλύων μίαν πρὸς μίαν τὰς κατ' αὐτῆς μομφὰς ας ἀ- ποδεικνύει γυμνάς πάσης ὀρθότητος· κλείει δὲ τὸ κεφάλαιον τοῦτο διὰ τῶν ἐξῆς λόγων του. α Τὴν ὀρθότητα τῆς ἀρχῆς τοῦ προοδευτικοῦ φό- ρου ἀνεγνώρισαν οἱ πατριάρχαι τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης καὶ ἐὰν ἐπροκειτο περὶ αὐθεντίας, βε- βαίως δὲν θὰ ἦτο χρεῖα, ἢ ν' ἀναφέρῃ τις τὰ ὀνόματα τοῦ Adam Smith καὶ τοῦ I. Say, ἐξ ὧν μάλιστα ὁ τελευταῖος ἀποφαίνεται ῥητῶν ὅτι μόνον δίκαιον μεταξὺ τῶν φόρων εὑρίσκει τὸν προοδευτικὸν καὶ ἡμῶς τοῦτο καλεῖται ὑπὸ τῶν ἀντιφρονούντων κοινωνισμῶν, ἀρνήσις τῆς ἰδιοκτησίας ἀπαρριπτικῶς ὡς ἐθεωροῦντο ἄλλοτε βλασφημίαι αἱ Ἱεραὶ ἀρχαὶ αἱ ἀναγεγραμμέναι ἤδη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συνταγμάτων ὄλων τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Τοιοῦτο τὸ πεπερασμένον τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος δουλεύοντος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῇ συνθιῆ καὶ μὴ δισταζόντος ν' ἀπο-

καλέση ἀδίκημα και αὐτὸ τὸ οὐκ ἄξιον περι-
λευθερώσεως τῶν ἐν Ρωσίᾳ δουλοπαροίκων, ὅπερ
ἀπεθανάτησε τὸ ἔθνος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. μόνον
διότι προσβάλλει συμφέροντά τινά.

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ Β'. ὑποβάλλει τοῖς ἀρμο-
δίοις τὴν ἰδέαν ὅτι πρὶν προσβῶσιν εἰς ἐπαύξη-
σιν τῶν ὑφισταμένων φόρων δίκαιον ἐστὶ νὰ
φορολογήσῃσι τὰ ἤδη ἐντελῶς ἀφορολόγητα εἰ-
σοδήματα, ὑποδεικνύει δὲ διὰ συγκριτικῶν παρα-
δειγμάτων και παραθέσεων τὸν τρόπον τῆς σκοπι-
μωτέρας και καταλληλοτέρας τούτων φορολογίας.

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ Γ'. ἐξακολουθῶν τὴν ὑπο-
στήριξιν τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ κινητοῦ
πλούτου ἀναίρει λίαν ἐπιτυχῶς τὰς ἀντιρρήσεις
αἰτινες ἠγέρθησαν κατὰ τῆς φορολογίας ταύτης
και ἐκ τῶν ὁποίων αἱ κυριότεραι εἰσὶν, ὅτι φορο-
λογουμένων τῶν κεφαλαίων φόβους ἐπίκειται φυ-
γαδεύσεως τούτων και ἀναβίβασμὸς τοῦ τόκου.

Ἄμφοτέρους δὲ τοὺς φόβους τούτους διὰ πραγ-
μάτων ἀποδεικνύει φανταστικούς· παρασυρμέ-
νος δὲ ἐξ εὐγενούς ἀγανακτήσεως ἐκτὸς τῶν ὁρίων
τῆς πραγματείας του καταδεικνύει τὰ κακὰ τῆς
μαστιζούσης τὸν τόπον τυκογλυφίας ὡς ἐκ τῆς
ἐλλείψεως νομοθετικοῦ περιορισμοῦ, ἔλλειψιν ἣν
εὐχεταὶ νὰ ἴδῃ θεραπευμένην, παραθέτει δὲ και
τοὺς λόγους τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης
ἐν Γαλλίᾳ τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ ἐκθέσει πρὸς
τὴν βουλὴν κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὑποβολὴν τοῦ
περὶ τόκου Νόμου.

« Il est reconnu que le taux excessif de l'
intérêt de l'argent attaque la propriété
dans ses fondemens; qu'il ruine l'agricul-
ture; qu'il empêche les propriétaires de
faire des améliorations utiles, qu'il corrompt
les véritables sources de l'industrie; que
par sa pernicieuse facilité de procurer des
gains considérables, il détourne les ci-
toyens des professions utiles et modestes;
ensin qu'il tend à ruiner des familles enti-
ères et a y porter le desespoir. »

Ἐν τῷ ἐπομένῳ κεφαλαίῳ εἰσέρχεται εἰς τὴν
μελέτην τῶν φόρων τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὰ
τελωνεῖα, εἴτε ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἴτε ἐπὶ τῆς
ἐξαγωγῆς και λίαν δίκαιως παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῷ
ζητήματι τούτῳ δὲν πρέπει ὡς θάσις τῶν φόρων
νὰ λαμβάνεται μόνον τὸ δίκαιον και ἀνάλογον
αὐτῶν, ἀλλὰ και ἡ ἐξοικονόμησις τῶν ξένων ἐ-
πικρατειῶν ἐκ τῆς εὐμενείας τῶν ὁποίων πολλὰ
ἔχει τις νὰ ἐλπίσῃ περὶ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς,
περισσότερα δὲ νὰ φοβηθῇ ἐκ τῆς δυσμενείας
αὐτῶν κρατουσῶν ἀνὰ χεῖρας ὅπλων φοβερὸν τὰ
ἴδια αὐτῶν δασμολόγια· ἐκ τῶν ἰδεῶν τούτων ἀ-
φειτηρίαν λαμβάνων, κατακρίνει τὴν αὐξήσιν τοῦ
ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σταφιδοκάρπου φόρου ἐ-
πάγων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του ταύ-
της πολλὰς ἀληθεῖς και ὀρθὰς παρατηρήσεις,
συνιστῶν ἐνθέρμως τὴν διὰ πάσης θυσίας ἐπιτυ-
χίαν τῆς ἀρσεως τῶν ἐπαχθῶν δασμῶν τοῦ ἐξω-
τερικοῦ οἷτινες καθιστῶσι λίαν ἀκριβὸν διὰ τὸν
καταναλωτὴν τὸν σταφιδοκαρπὸν.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἔργον δι-
καιοσύνης φρονούμεν νὰ μὴ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ
τὰς πολλὰς και σπουδαίας ἐνεργείας τοῦ ἐνταῦ-
θα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου και τῆς ἀξιολογωτά-
της ἐφημερίδος « Φορολογούμενος », ἣς ὁ ἀξιότι-
μος συντάκτης κ. Κ. Φιλόπουλος, ἀκαμάτως ἐρ-
γαζόμενος ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ, πολλὰ πολλά-
κις ἔγραψε ὑποδείξας τὰ δέοντα τοῖς ἀρμοδίοις
ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος ταύτης ὑποθέσεως.

Ἐν τῷ Η'. κεφαλαίῳ δμιλεῖ περὶ τῶν λοιπῶν
φόρων τῆς καταναλώσεως, χωρὶς δὲ νὰ πολεμῇ
ἀπολύτως τὴν εἰσαγωγὴν τούτων ἀποκρούει τοὺς
ἐπιβαλλομένους εἰς ἀντικείμενα τῆς πρώτης ἀνά-
γκης οὓς θεωρεῖ ἐντελῶς ἀποφευκταίους.

Ἐν τῷ Θ'. κεφαλαίῳ ἐκφέρει γνώμην ὅτι
δύναται νὰ ἐπιβληθῇ φόρος ἐπὶ πράξεων ὀρι-
σμένων τινῶν τῶν πολιτῶν και ἰδίως ὡς τὴν με-
ταβίβασιν ἀκινήτων τίτλων ἀμφοτεροβαρεῖς.

Ἐν τῷ ἐπιλόγῳ τέλος συγκεφαλαιῶν τὰ εἰρη-
μένα φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει πλέον νὰ ἐξακολου-

θῆσῃ ἡ ἀσυνδοσία τῶν κεφαλαίων και ἐν γένει τοῦ
κινητοῦ πλούτου πρὸς βλάβην τῆς γῆς ἣν δὲν πρέ-
πει νὰ ἐπιβαρύνωμεν οὔτε μ' ἐν λεπτοῖς περιπλέον.

Συνηγορεῖ δὲ και ὑπὲρ τῶν οἰκονομῶν εὐχό-
μενος ὅπως ὁ προϋπολογισμὸς ὅστις κατήντησε
κατάλογος μισθῶν και θέσεων πολλαπλασιαζο-
μένων ἐπάπειρον ἐπ' ὄφελειν ἀτόμων, πρὸς βλά-
βην τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, ν' ἀποκαταστῇ μέ-
σον εἰς προαγωγὴν τῆς κοινῆς εὐημερίας.

Γ.

Τοιοῦτον ἐν περιλήψει τὸ ἔργον τοῦ κ. Θεο-
δώριδου οὐτινος συνιστῶμεν τὴν μελέτην, ἐκ-
φράζοντες τῷ συγγραφεῖ τὰ εἰλικρινῆ συγχαρή-
ριά μας διὰ τὴν εὐτυχή ἰδέαν ἣν ἔσχε και ὑπὲρ
ἣς λίαν ἀξιοπαίως και εὐδοκίμως εἰργάσθη,
δοὺς οὕτω ἰσχυρὰ ὠθησιν πρὸς μελέτην τοῦ φο-
ρολογικοῦ μας ζητήματος. Περιττὸν νὰ προσθέ-
σωμεν ὅτι και τοι συμμεριζόμεθα κατὰ τὸ πλεῖ-
στον τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γνώμης τοῦ
συγγραφῆρος οὐχ ἥτιτον φρονούμεν ὅτι, ἀνευ κα-
λῆς πολιτικῆς ἀνευ κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς, ἀδύνατον
νὰ εὐδοκιμήσῃ και νὰ θεραπεύσῃ τὰ δεινὰ ὑφ'
ἔων κατατρυχόμεθα, ἔστω και τὸ τελειότερον
και τὸ δίκαιότερον φορολογικὸν σύστημα· λίαν
δίκαιως ἔλεγε, εἰς τῶν σπουδαιότερων ἐπὶ τῆς
πλινροσῶτου βασιλείας τῶν Βουρβόνων πολιτι-
κῶν τῆς Γαλλίας· ἀδοτε μοι καλὴν πολιτικὴν,
και σὰς δίδω καλὴν οἰκονομίαν. Ἀξιοὶ δὲ σημεῖω-
σεως εἰσὶν και οἱ ἐξῆς περίπου λόγοι οὓς ἀπήγγειλε
κατὰ τὴν γενικὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν
ἔτει 1867 εἰς τῶν ἐναρετωτέρων και ἐξοχωτέρων
πολιτικῶν μας· ὁ ἀοιδίμος Ε. Σίμος. « Ἀνευκαλῆς
κυβερνήσεως, κύριοι, ἀνευ κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς
ἤτις νὰ ἐμπεδώσῃ τὸ κράτος τῶν Νόμων και νὰ
ἐξασφαλίσῃ τὴν δικαίαν και εἰλικρινῆ τούτων
ἐκτέλεσιν και τὸ τελειότερον οἰκονομικὸν ζήτη-
μα θὰ ναυαγήσῃ, διότι παρ' ἡμῖν τὸ ζήτημα τὸ
οἰκονομικὸν εἶναι ζήτημα ἐξόχως πολιτικόν. Ζη-
τεῖτε, ἔλεγε, πρῶτον τὴν Βασιλείαν τῶν Νό-
μων και τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν και ταῦτα πάν-
τα προστιθήσονται ὑμῖν. »

Ἐν Πάτραις 15 Ἀπριλίου 1882.

Ἀχιλλεὺς Γεροκωσπόπουλος.

Φίλε Κύριε Κ. Φιλόπουλε!

Εἰς ἐν προηγούμενον φύλλον τοῦ « Φορολογου-
μένου » ἐκάματε λόγον ὅτι ἐγὼ ἐζήτησα τὴν ἀν-
τικατάστασιν τοῦ Ὑπάλληλου τῆς Λιμενικῆς
ἐπιτροπῆς κ. Α. Σοφίου.

Ἐπειδὴ εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὰ πράγματα
ἠδύνατο νὰ πιστευθῇ ὅτι ἐγὼ ἔχω λόγους ἄλ-
λους ἐκτὸς τῶν καθικόντων μου, ἔκρινα καλὸν
και σὰς πέμψω ἐγκλείστως ἀντίγραφον τοῦ κατὰ
τὸν Νοέμβριον Π. Ε. ὑποβληθέντος Ὑπομνήμα-
τός μου ὅπως μετὰ τῆς παρουσίας μου καταχω-
ρηθῇ εἰς τὸν « Φορολογούμενον », ὅπως ἕκαστος
ἔχῃ γνῶσιν ἀκριβῆ και κρίνῃ ἐπὶ τῶν γενομένων.

Σὰς καθιστῶ δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ κατάστασις
δι' ἣς παραπονοῦμαι ἐν τῷ ὑπομνήματι ἐξακολου-
θεῖ μέχρι τούδε ἡ αὐτῆ, ἐγὼ δὲ ἐπιμένω, διότι
ἐκπληρῶ καθήκον ἐπιβεβλημένον μοι, ὅπως ἕκαστος

Ἐποσημειούμεν και τὸ ἐξῆς οὐχ ἔντελῶς ἀσχε-
τον ἐπὶ τοῦ προκειμένου· ὁ κ. Σίμος διηγείτο τὸ
ἀκόλουθον ἀνέκδοτον· ὅτε ὑπεβλήθη εἰς τὸ Συμ-
βούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ
1838 ἀναστάς ὁ μέγας τῆς ἐπαναστάσεως ἀρχη-
γός, ὁ ἀείμνηστος Κολοκοτρώνης ἠρώτησε εἰς
πόσα ἑκατομμύρια ἀνέβαινον τὰ ἔσοδα τοῦ Κρά-
τους. Βιπόντος δὲ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ ὅτι
συνεποσοῦντο εἰς 15, ἀεγὼ, ἐπανέλαθε γνωρίζω
ὅτι ὁ λαὸς πληρώνει 25, ἀφοῦ δὲ εἰς το Γαμεί-
ον τοῦ Κράτους ἐμβαίνουν μόνον 15, εὐρέτε σεῖς
τί γίνονται τὰ ἄλλα 10 ς.

(*Ἐγγειος φορολογία Σ. Σωτηροπούλου).

ἐργάζεται συμφώνως πρὸς ἃς ἔχει ὑποχρεώσεις.

Πάτραι 15 Ἀπριλίου 1882

Διατελῶ πρόθυμος φίλος Σας

ΠΑΝΟΣ Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὸν κύριον Νομάρχην Ἀχαΐας ἡλίδος
ὡς πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων
Πατρῶν Ἐπιτροπῆς.

Τὸ Κράτος μᾶς περιέβαλε μὲ μεγίστην ἐξουσίαν
και ἀνέθεσεν ἡμῖν, διὰ Νόμου, τὴν ἀποπτεῖαν τῶν
Λιμενικῶν ἔργων.

Δισθανόμενος τὴν εὐθύνην ἣν ἀνέλαβον ἀπέναν-
τι τῆς Πατρίδος μου, ἠθέλην εἶσθαι ἐγκλημα δι'
ἐμὲ, νὰ σιωπήσω ἐπὶ πλέον και νὰ μὴ φέρω
εἰς φῶς τὰ λαμβάνοντα χῶρα κατὰ τὴν ἐκτέ-
λεσιν τῶν ἔργων και περὶ τῶν ὁποίων ὁ Νομομη-
χανικός δις μᾶς ἀνέφερον.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τῆς Συμβάσεως τὰ ἐξω-
τερικὰ στρώματα τοῦ μώλου και τοῦ κυματο-
θραύστου δέον νὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ λίθων
τῆς 1 2 και 3 κατηγορίας· ὀρίζεται τὸ βά-
ρος τῶν λίθων και ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ἐκάστη
κατηγορία πρέπει νὰ καταλάβῃ.

Τὸ αὐτὸ ἄρθρον διατάσσει νὰ γίνωνται ἐ-
πικληθεύσεις και ἐξακριβώσεις ἐὰν διὰ δύο συνε-
χῆ τμήματα, μήκος ἕκαστον 50 μέτρων, οἱ ὄγ-
κόλιθοι ἐχορηγήθησαν κατὰ τὰς κανονισθῆσας
ἀναλογίας· ἐὰν δὲ ἠθέλην ἀφθονήσῃ τὸ λεπτό-
τερον ὕλκιον, και αἱ προκύψασαι, ὡς ἐκ τούτου,
ἀναλογίαι δὲν ἀνέρχονται εἰς τὰς συμφωνηθείσας,
ὁ ἐργολάβος ἠθέλην ὑποσχεθῆ ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς
ἀποκοπῆς, κράτησιν 5 φράγκων δι' ἕκαστον κυ-
βικὸν μέτρον, προμηθευθέντων λίθων κατωτέρας
τάξεως, ἡ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ ποσό-
τητα λίθων τῆς 3 κατηγορίας ἴσην μὲ τὴν χο-
ρηγηθεῖσαν κατὰ παράβασιν ἐκ λίθων μικροτέρου
ὄγκου και βάρους.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω θεμελιωδῶν
ἔργων ἡ Σύμβασις διατάσσει διὰ τῶν ἀρθρῶν
11, 12, 13, 14 και 15 ὅπως οἱ λίθοι τῆς 2 και 3
κατηγορίας ζυγίζωνται ἕκαστος χωριστὰ, ν' ἀριθ-
μῶνται, νὰ μὴ ἀναμιγνύωνται, οὔτε κατὰ τὴν
ζύγισιν, οὔτε κατὰ τὴν φόρτωσιν μετὰ τῶν λί-
θων τῆς 1 κατηγορίας· διατάσσει συνάμα ὅπως
αἱ φορτηγίδες συνοδεύονται μὲ φορτωτικὰς παρὰ
τῶν ὑπαλλήλων τοῦ λιμένος ἐκδιδόμενας, και
ὅπως ἡ βυθισις τῶν λίθων γίνηται συμφώνως μὲ
τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐπιτήρησιν
τῆς βυθίσσεως ὑπαλλήλου τῆς ἐπιτροπῆς.

Παρακολουθῶ ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων μου, τὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, μετὰ μεγίστης μου δὲ λύ-
πης παρατηρῶ ὅτι ἀπὸ πέντε και πλέον μηνῶν
ἡ μεγαλειτέρα ἰταξία βασίλευει εἰς τὰ λιμενι-
κὰ ἔργα. Ἀφοῦ ἐδαπανήσαμεν ἄρκετὰ χρήματα
και ἐκτίσαμεν ζυγιστήρια και οἰκῆμα διὰ τοὺς
ὑπαλλήλους μας, ταῦτα μένουσιν ἔρημα, οὐδεμίαν
ζύγισιν ἐκ μέρους μας ἐκτελεῖται, οἱ δὲ ὑπάλ-
ληλοι μας, και τοι τακτικῶς μισθοδοτούμενοι,
μένουσιν ἐν Πάτραις ἀσχολούμενοι εἰς ἔργα ἄλ-
λότρια τοῦ προορισμοῦ τῶν.

Εἰς τὰ Ἀτομεία παραμένει εἰς μόνον ὑπάλ-
ληλός μας, ὁ ὁποῖος ἀδυνατεῖ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς
τὰς ἀνάγκας τῶν ὄλων ζυγιστηρίων, και ὁ ὁποῖος
στέλλει εἰς Πάτρας εἰκονικὰς φορτωτικὰς.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 14 αἱ φορτηγίδες ἐξελέγ-
χονται κατὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς Πάτρας, ἀλλ'
οὐδεὶς ἐκ τῶν διορισμένων ὑπαλλήλων μας παρί-
σταται κατὰ τὴν ἀφίξιν και ἐκφόρτωσιν τῶν
φορτηγίδων.

Ὁ ἐργολάβος φορτῶνει, μεταφέρει και βυθί-
ζει, ὅ,τι θέλει και ὅπως θέλει, ἀνευ ἐπιβλέψεως
και ἀνευ ἐξελέγξεως.

Ἡ Σύμβασις δὲν ἐκτελεῖται.

Δὲν πρέπει νὰ παρηγορώμεθα μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι
τὰ ἔργα ἐδόθησαν κατ' ἀποκοπὴν και ὅτι ὁ ἐργο-
λάβος εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν αὐτῶν κα-
τασκευὴν.

Ἐν πρώτοις, ἐὰν κατὰ τὸν λαβόντα
συναγωνισμὸν εἶχε γίνεῖ γνωστὸν προκλήρω-

χθῆ ὅτι ὁ ἐργολάβος ἠδύνατο νὰ ἐργάζεται ὅπως θέλη, εἶμαι βέβαιος ὅτι ὑπὸ τοιούτου ὄρον ἠθέλαμεν εὖρεϊ ἐργολάβους νὰ κατασκευάσωσι τὰ ἔργα ὄχι μὲ πέντε ἑκατομμύρια, ἀλλ' εἰς τιμὴν πολὺ μικροτέραν. Ἀκολούθως δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν ὅτι ἡ εὐθύνη τοῦ ἐργολάβου δὲν εἶνε παντοεινῆ, ἀλλὰ μόνον διὰ δύο ἔτη μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων. Τίς δὲ μὰς ἀσφαλίζει ὅτι εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ τῆς διατοῦς ἐγγυήσεως ἢ ἀσφαλῆ ἢ μεγαλειτέρα δύνατὴ τρικυμία καὶ αἱ μεγαλιέτερα δυνάμει ζημίαι, καὶ ἐπομένως καὶ ἡ μεγαλιέτερα δοκιμασία διὰ τὰ ἔργα; καὶ ὅτι αἱ μετὰ τὰ δύο ἔτη ἐπισυμβησόμεναι τρικυμίας θὰ ἔχωσι μικροτέραν δύναμιν; οὐδεὶς δύναται νὰ μὰς βεβαιώσῃ περὶ τούτου.

Ἐχόμεν λοιπὸν μέγα συμφέρον νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ ἔργα ὅσον τὸ δυνατόν στερεὰ καὶ συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ περιφήμου ὑδραυλικοῦ Πασχάλ ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν συγκατατίθεμαι ποσῶς νὰ ἐξέλθω.

Πληροφοροῦμαι ὅτι συνέβη ἐσχάτως καταπληκτικὴ καταστροφή εἰς τὸ ἔργον Κατακώλου ἢ ὁποῖα ἐθεωροῦτο ἀνέλπιτος· τὸ περιστάτικόν τοῦτο πρέπει νὰ μὰς κἀμῃ νὰ ἐξυπνήσωμεν καὶ νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι, τὰ θαλάσσια ἔργα ὑπόκεινται εἰς ἀπροβλέπτους κινδύνους, καὶ ὅτι πρέπει νὰ κατασκευάζονται ὅσον τὸ δυνατόν στερεά.

Διὰ τὰ ἰδικὰ μας ἔργα ἢ σύμβασιν ἐπροσδιώρισε βαθμὸν τινὰ στερεότητος, διατὶ λοιπὸν νὰ μὴν συμμορφωθῶμεν μὲ αὐτήν;

Ἐξαιτούμαι τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως καὶ παρακαλῶ ὅπως τὸ παρὸν ἐγγράφόν μου καταχωρηθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅπως ἔχει, καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν Πάτραις τῆν 4 Νοεμβρίου 1881

Τὸ μέλος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς

ΠΑΝΟΣ Α. ΔΑΞΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Σήμερον τὸ Πρακτορεῖον τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἀ' Ἐρμῆς ἀπηύθυνεν ἐν ὀνόματι τοῦ Σωματείου τούτου συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἐπὶ τῇ ἐπιτελίᾳ ἐορτῆς τοῦ ὀνόματός Του.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης δευτέρας ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Βουλευτὴς ἡμῶν κ. Ἀρ. Κοντογούρης, ἕνεκεν ἀσθενείας τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του, ἧτις εὐτυχῶς ἤδη διατελεῖ εἰς ἀναρρωσιν.

— Πολλὰς δημολογοῦμέν δημοσίαι χάριτας τῆ ἀξιοτίμῳ Βουλευτῇ Καλαβρύτων καὶ φίλῳ ἡμῶν κ. Α. Λ. Φωτήλα, πρώτῳ ἀναγγεῖλαντι δι' ἡμῶν τῇ πόλει τὴν ὑπογραφήν τῆς περὶ σιδηροδρόμου συμβάσεως, διὰ μακροῦ καὶ λεπτομεροῦς τηλεγραφήματος. Ἄμα τῇ ὑπογραφῇ αὐτῆς, μετὰ μεσημβρίας τῆς δευτέρας. Ὁ κ. Φωτήλας διὰ τοῦ τηλεγραφημάτωντός του, ἐγένετο ὄντως ἀγγελος ἀγγελίματος εὐφροσύνης πάσῃ Ἑλληνικῇ καρδίᾳ.

— Τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον τοῦ νομοῦ ἡμῶν ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας του, τὰ δὲ μέλη αὐτοῦ ἐπανεκάμψαν ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἐν μέσῳ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων εὐχομένων, ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τῆς καλλιστῆς θυγατρὸς τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συμπολίτου κ. Βασιλείου Γεωργακοπούλου, δεσποινίδος Ἀσπασίας, μετὰ τοῦ κ. Ἀναστασίου Ἀντωνιάδου ἐμπόρου ἐν Ρουμουνίᾳ.

— Τὴν πρῶτην τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ ἐνταῦθα Σύλλογος τῆς ἀλληλοβοηθείας ἀ' Ὀμόνοια εἰς εὐφρόσυρον ἐκάλεσε τελετὴν τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ πλείστους ἄλλους συμπολίτας ἡμῶν, οἵτινες πάντες ἀπῆλθον ἐξ αὐτῆς ἀποκομίζοντες καλλίστας ἐντυπώσεις. Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Χρ. Ῥηγόπουλος ἐν εὐγλώττῳ καὶ ἀπηκριβωμένῃ λογοδοσίᾳ ἐξέθετο τὴν ἀρίστην κατάστασιν τοῦ σωματείου τούτου, τὴν ἀνθηρὰν αὐτοῦ οἰκονομίαν καὶ τὰ ὑπὸ σκέψιν πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῆς μέτρα. Διὰ τοῦ σεμνοῦ τῆς τελετῆς

ταύτης, διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, κατεδείχθη μίαν φοράν ἀκόμη ὅτι ἐνῶ παρ' ἄλλαις χώραις τὴν ἐργατικὴν τάξιν τοῦ λαοῦ λυμαίνονται τὰ ταπεινότερα πάθη καὶ αἱ παραβολώτεροι ἰδέαι, ἢ παρ' ἡμῖν ἀποβλέπουσα εἰς τὴν διὰ τῆς ἐλευθερίας ἀναγέννησιν αὐτῆς, σκοπὸν ἔθετο ἑαυτῇ τὴν πρόδοον, ὅδον πρὸς τὸν σκοπὸν ἔλαβε τὴν ἐργασίαν καὶ στήριγμα τὸν συναϊερισμὸν, οὗτι δὲ ἀποβαίνει ὅσπμῆραι πλείοτερον πολυτιμον στοιχείον τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, πολλοῦ σεβασμοῦ ἄξιον. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν τὰ μέλη πρόβησαν εἰς τὰς ἀρχαιοεστίας τοῦ Συλλόγου καὶ ἀνέδειξαν ὁμοφώνως τὸ τρίτον ἤδη Πρόεδρον αὐτοῦ τὸν κάλλιστον νέον κ. Χρ. Ῥηγόπουλον, εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ ὁποίου ὀρεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ εὐεξία καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ σωματείου.

— Ὁ ὑπὸ τὸν κάλλιστον ἠθοποιὸν κ. Μ. Ἀρνωτάκη ἐλληνικὸς θίασος τακτικῶς καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐξέκολουθεῖ τὰς παραστάσεις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου δημοτ. Θεάτρου. Δυστυχῶς οἱ Ἕλληνες οὗτοι καλλιτέχναι ὀλίγον ἐνθαρρύνονται ὑπὸ τοῦ κοινῆς τῆς πόλεως καὶ οὐδαμῶς ἀμείβονται οἱ πολλοὶ αὐτῶν κόποι καὶ ὁ ζῆλος τῶν τοῦ ν' ἀταποκριθῶσιν ὅσον οἷον τε πλείοτερον εἰς τὴν καλαισθησίαν τοῦ τόπου. Εἶναι λυπηρὸν ν' ἀπέλθωσιν ἐν-εὐθεν μὲ τὴν πικρὰν τῆς παραγνωρίσεως καὶ μὲ τὴν ὕλικὴν αὐτῶν ζημίαν, ὡς μόνον ἀμοιβῆν τῶν μόχθων τῶν. Τὸ κοινὸν πρέπει νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν θίασον κατὰ τὰς ὑπολοιπούμενας ὀλίγας παραστάσεις διὰ τῆς προσελεύσεώς του εἰς αὐτάς, ἵνα μὴ δεῖξῃ ὅτι εἰς οὐδὲν εἶδος δημοσίου θεάματος ἀρέσκειται πλέον, ὅπερ θ' ἀποκλείσῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπὸ πάσης κοινῆς διασκεδάσεως.

— Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἡμετέρας Δημαρχίας ἐδημοσιεύθη μακρὸς κατάλογος τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1879 μέχρι σήμερον συντελεσθέντων ἐν τῷ δήμῳ ἡμῶν κοινωτικῶν ἔργων σὺν τῇ ἀξίᾳ αὐτῶν. Τὰ ἔργα ταῦτα ἀφορῶσιν εἰς τὴν στρώσιν καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, τῶν ὁχετῶν, ἀποπάτων, διοχετεύσιν ὕδατος, ἀποξέρανσιν ἐλῶν, ἐξωχικῶν δρόμων καὶ πλατειῶν εἰς τὴν ἀνέγερσιν δημοτ. καταστημάτων καὶ ἀγορῶν καὶ εἰς ἀποζημιώσεις. Ἡ δαπάνη πάντων τούτων ἀνέρχεται, κατὰ τὸν δημοσιευθέντα πίνακα, εἰς δραχμὰς 741,430,71, ἧτις καὶ κατεβλήθη ἤδη, πλὴν δραχ. 85 χιλιάδων ὀφειλομένων εἰς ἐργολάβους ἔργων μὴ περατωθέντων εἰσέτι. Διὰ τοῦ καταλόγου τούτου τῶν δημοτ. ἔργων καὶ ἄλλων τινῶν δημοσιευμάτων τῆς δημοτ. ἀρχῆς, ἅτινα κείνται ἤδη εἰς τὰς ὄψεις τοῦ κοινῆς, ἀρκετὸν ἐπεχύθη φῶς ἐπὶ τῆς δημοτ. ἐργασίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κανκάρη καὶ πᾶς τις δύναται ἤδη νὰ κρίνῃ αὐτὴν ἀσφαλέστερον καὶ δικαιοτέρον. Τοῦτο θὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ ὁ ἀφορολογοῦμενος κατὰ καθῆκον εἰς ἐν τῶν ὑπομένων αὐτοῦ φύλλων.

— Περιοδικῶς καλοῦνται οἱ κάτοχοι μετοχῶν τοῦ ἐλληνικοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομ. παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Παρισίοις Πρωτοφλητῆς Τραπεζῆς νὰ προσελθῶσιν εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τῶν. Τοῦτο καθιστᾷ δυσχερῆ τὴν θέσιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κατόχων τῶν μετοχῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἰδιωτῶν ἐκείνων οἵτινες μίαν ἢ δύο κπέχοντες ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουσιν οὔτε τὰ μέσζα οὔτε τὴν εὐκολίαν νὰ παρουσιάσωσιν αὐτάς εἰς Ἀθήνας, οὐδὲ ἀρκοῦσαν ἀσφάλειαν διὰ νὰ ἐμπιστεύωνται τοὺς τίτλους τῶν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Εὐκαταῖον λοιπὸν εἶναι ὅπως ἡ ἑλλ. κυβέρνησις ποιήσῃτε περὶ τούτου τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τούτων, ὅπως ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων γίνεται ἐκτὸς τῆς Πρωτεύουσας καὶ εἰς ἄλλας τινὰς δευτερευούσας πόλεις τοῦ Βασιλείου.

Πανελλήνιος Ἀτμοπλοικὴ Ἑταιρία

Πρακτορεῖον Πατρῶν

Προσκαλοῦνται οἱ Κύριοι Μέτοχοι τῆς ἀνω Ἑταιρίας ἵνα ὑπὸ τὴν προσεχῆ Δευτέραν 26 τρ. παρουσιάσωσιν εἰς τὸ Πρακτορεῖον τοῦτο τοὺς τίτλους ἵνα πληρωθῇ αὐτοῖς τὸ μέρος τῆς πρώτης ἐξαμηνίας μέχρι 31 Δεκεμβρ. 1881 πρὸς δραχ. 364 ἐφ' ἐκάστης Μετοχῆς, συμφώνως τοῦ δημοσιευθέντος Ἰσολογισμοῦ. Εἰς τοὺς κ. μετοχῆς τοὺς μὴ πληρώσαντας τὴν 3 δόσιν ὅτι ἐὰν ἐντὸς τοῦ τρεχ. μηνὸς δὲν καταβάλλουσιν αὐτὴν θέλουν ὑποστῆναι τὰς συνεπείας τοῦ ἀριθ. 3 τοῦ Καταστατικοῦ.

Πρακτορεῖον Πατρῶν

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 25 ἰσταμένου μηνὸς τελεσθήσεται ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς «Ἐυαγγελιστρίας» Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακαριτίδος ἡμῶν μητρὸς **ΖΩΗΣ Α. ΒΑΧΑΤΩΡΗ.**

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἵνα παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἱεροτελεστίαν ταύτην, ὅπως ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις τῶν.

(Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιωτὴ πρόσκλησις).

Πάτρας 22 Ἀπριλίου 1882.

Τὰ τέκνα.

Ἀριθ. 24766.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ.

Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν Β. Ἀνδρικόπουλος
Πρὸς

Τοὺς ἐπισπεύδοντας δανειστάς τοῦ ὀφειλέτου Χρήστου Παναγιωτοπούλου ἢ Τριπολιτσιώτου κατοικοῦ Πατρῶν, Νικόλαον, Ἐπαμεινώνδα καὶ Δανιὴλ, Ἀγ. Σταθακοπούλου, καὶ Βιρθὴν χήραν Ἀγ. Σταθακοπούλου ὡς ἐπίτροπον τοῦ ἀνωτέρου Πελοπίδα Ἀγ. Σταθακοπούλου, τέκνων καὶ κληρονόμων ἀπάντων τοῦ Ἀγγελοῦ Σταθακοπούλου κατοικοῦ Πατρῶν, καὶ τοὺς ἀναγγεληθέντας δανειστάς 1) Ἰω. Βαφιοπούλου κατ. Πατρῶν, 2) Γεώργ. Φακὴν κάτοικον ἐπίσης ἐκδοχέα τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἰω. Παρνασσᾶ καὶ τούτου τοῦ εὐθυμίου Παρνασσᾶ 3) Δημήτρ. Κυριακούλακον κάτοικον ἐπίσης, 4) Ἀνδρέαν Αναστασόπουλον κατ. ἐπίσης, 5) Ταμίαν Πατρῶν παριστάνοντα τὸ Δημόσιον, 6) Δημ. Κούτρων κατ. Αἰωλικῆς, ὡς διαχειριστὴν τῆς προικῆς περιουσίας τῆς συζύγου του Βλένης, καὶ δι' ἐαυτὸν καὶ 7) Ἀντώνιον Σουδινὸν κατ. Πειραιῶς ἐκδοχέα τῶν δικαιωμάτων τοῦ Διονυσίου ἱερέως Πατρῶν.

Καλῶ ἡμᾶς κύριοι ἵνα ἐμπροθέσωμεν προσάξῃτε τοὺς τίτλους τῶν ἀπαιτήσεών σας, ἐνὸς εἰκοσι ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως σῆς παρουσίας καὶ λάβῃτε γνῶσιν τῶν προσαχθησομένων ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριασματοῦ τῶν ἐκποιηθέντων σταφυλῶν καὶ σταφιδαμπέλου τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου.

Πᾶσα βραδυτέρα προσφωγῆ καὶ αἱ βραδυτέρον γενόμεναι παρατηρήσεις καθίστανται ἀπαράδεκτοι. Παραγγέλλεται εἰς τῶν ἀρμοδίων κλητῆρων νὰ ἐπιδώσῃ ἀνὰ ἕν ἀντίγραφον τῆς παρουσίας εἰς τοὺς ἀνωτέρω, καὶ πρὸς τὸν ὀφειλέτην Χρήστον Παναγιωτοπούλου ἢ Τριπολιτσιώτην, πρὸς δὲ φροντίσῃ τὴν δημοσιεύσιν τῆς διὰ τινος τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων.

Ἐν Πάτραις τὴν δεκάτην πέμπτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ δευτέρου ἔτους.

Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν

(Τ. Σ.) Β. Ἀνδρικόπουλος,

διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Πάτρας αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν

(Τ. Σ.) Βασιλεῖος Ἀνδρικόπουλος,